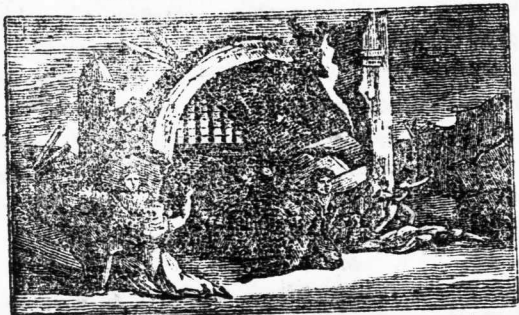

καὶ πομπὴν ταύτην θεωροῦν οἱ Ἀγγλοὶ ὡς ἄτοπον καὶ ἀνωφελῆ δαπάνην, καὶ γελοῦν τοὺς κατοίκους τῆς χώρας ταύτης ὡς μωροὺς καὶ ἡλιθίους. Λέγουσιν ὅτι, ἐάν εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἐφαίνετο τις περιφερόμενος εἰς τὰς ὁδοὺς μετὰ πομπῶδους θεωρίας, τὰ παιδιά τῆς πόλεως καὶ ἐγορᾶς ἤθελαν ρίψαι χρώματα εἰς τοὺς ὁπαδοὺς του, καὶ χλευαστικῶς ἤθελαν κροτήσῃν τὰς χεῖρας, καὶ λιθοβολήσῃν αὐτόν.

Δὲν μένει πλὴν νὰ προσθέσωμεν, ὅτι μετὰ διητῆ καὶ ἐννεάμηνον ἀπουσίαν ὁ Μίρζας Ἰτέσας Μοδὴν ὑπέστρεψεν εἰς τὴν πατρίδα του, ἀφοῦ πολλοὶ ματαίως ἐπροσπάθησαν νὰ καταπέισωσιν αὐτὸν ὥστε νὰ μακρύνῃ τὴν ἐν Ἀγγλίᾳ διατριβὴν του.

ΣΕΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΚΑΡΑΚΚΑΝ.

Τὴν 26ην Μαρτίου, 1812, Μεγάλην Πέμπτην, ὤραν τετάρτην μετὰ μεσημβρίαν, ἐνῶ αἱ ὁδοὶ τῆς Καρακκας (πόλεως εἰς τὴν Νότιον Ἀμερικὴν) ἔγεμαν ἀπὸ λιτανείας, αἱ δ' ἐκκλησῖαι ἀπὸ ἱερεῖς καὶ λαϊκοὺς, καὶ ἐνῶ ἐτελοῦντο αἱ τῆς μαστιγώσεως καὶ σταυροφορίας ἱεροπραξίαι, συνέβη ὀλεθριώτατος σεισμός. Τὸ ράγισμα τῶν οἰκῶν, καὶ ἡ πτώσις τῶν κεράμων, ἦσαν τὰ πρῶτα σημεῖα τῆς ἐπερχομένης καταστροφῆς. Οἱ σεισμοὶ διεδέχοντο ἀλλήλους μὲ ἀπίστευτον ταχύτητα, καὶ ἦσαν τόσοσιν δυνατοὶ, ὥστε ἄνθρωποι ἰστάμενοι καὶ περιπατοῦντες ἐκλονίζοντο, καὶ μάλιστα ἐπιπταν καταγῆς. Κατὰ πᾶσαν διεύθυνσιν ἐκρημνίζοντο οἰκοὶ καὶ ἐκκλησῖαι, καὶ παντοῖοειδῆς ἄλλαι οἰκοδομαί. Νέφη κονιορτοῦ περιετύλισσαν τὰ πάντα· κτίρια δὲ πεπτωκότα, μὲ τοὺς νεκροὺς καὶ πληγωμένους κατοίκους των, παρίσταναν φοβερά παντάχου θεάματα. Οἱ δυστυχεῖς ὅσοι ἐπέζησαν περιεπλανῶντο καθ' ὅλην τὴν νύκτα· τὴν δ' ἐπαύριον διετάχθησαν ὑπὸ τῶν ἀρχῶν ν' ἀποσφραγίσωσιν ἐκ τῶν ἐρείπιων τῆς πόλεως, καὶ νὰ κατασκευάσωσιν ἐπὶ τῆς γειτονεύουσας πεδιάδος.

ΠΕΡΙ ΜΟΝΟΜΑΝΙΑΣ.

Εἰς τὸν 1812, εἰσαγγελέως εἰς τὴν Γαλλίαν διήσχυρίσθη ποτὲ, ὅτι ἡ μονομανία δὲν εἶναι παρὰ μία χίμαιρα, ἐν φάντασμα, τὸ ὁποῖον ἐπικαλοῦνται ποτὲ μὲν διὰ ν' ἀποσκάσωσι τοὺς ἐνόχους ἀπὸ τὴν αὐστηρότητα τῆς δικαιοσύνης, ποτὲ δὲ διὰ νὰ στερήσωσιν αὐθαίρετως τὸν πολίτην τῆς προσωπικῆς του ἐλευθερίας.

Ἄλλ' ἡ γνώμη αὕτη ἐνὸς ῥήτορος δὲν δύναται νὰ ἀνατρέψῃ τὰς παρατηρήσεις ἀνδρῶν, οἵτινες, ἀφιερῶσαντες ὁλόκληρον τὴν ζωὴν εἰς τὴν σπουδὴν τοῦ πάθους τούτου, βεβαίουν τὴν πραγματικὴν αὐτοῦ ὑπαρξίν διὰ διαφορῶν παραδειγμάτων, ἐκ τῶν ὁποίων ἀναφέροντες ἐνταῦθα τινὰ, θέλομεν προσθέσειν καὶ ἐν ἀρκετὰ περιέργῳ, τὸ ὁποῖον μᾶς ἐπαρουσίασε δίκη τις συζητηθεῖσα κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐνώπιον τῶν ἐν Ναυπλίῳ Κακουργιοδικῶν.

Ἐνίστε οἱ μονομανιακοὶ ἐνεργοῦν μὲ πεποιθήσιν ἐσωτερικῆν, ἀλλὰ παραφρονοῦσαν· ἡ φαντασία των ἀποπλανᾶται· οἱ συλλογισμοὶ των ὑπάρχουν ἐσφαλμένοι· αἱ δὲ πράξεις των ἔχουν μίαν αἰτίαν, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἶναι προμελετημέναι.

Ἐκπεπληγμένοι χωρικός τις ἀπὸ τὴν κατασκευτικὴν διδασχὴν ἐνὸς ἱεροκλήρου, σφάζει τὰ τέκνα του, διὰ νὰ σώσῃ αὐτὰ ἀπὸ τὰς ποινὰς τῆς ἄλλης ζωῆς.

Ἄλλοι βλέπουσιν παντοῦ ἐνώπιόν των ἐχθροὺς καὶ ἀντιπάλους, καταδιωγμοὺς καὶ κινδύνους, καὶ ἄλλοι θέλουσιν νὰ ἐκδικηθῶσιν ὕβρεις, τὰς ὁποίας ποτὲ δὲν ἔλαβαν.

Ἐνίστε δὲ οἱ μονομανιακοὶ δὲν παρουσιάζουσι οὐδεμίαν ἀταξίαν τῶν διανοητικῶν των δυνάμεων, καὶ μ' ὅλον τοῦτο παρασύρονται ἀπὸ μίαν ὁρμὴν ἀκαταμάχητον, ἀπὸ ἐνστίγμα τυφλὸν πρὸς τὴν δεῖνα ἢ δεῖνα πράξιν, τὴν ὁποίαν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἀποδοκιμάζουσι. Κατακυριευμένοι ἀπὸ τὰς ἰδέας τῆς κλοπῆς, τοῦ ἐμπρησμοῦ, τοῦ φόνου, ἢ τῆς αὐτοχειρίας, ἰδέας τὰς ὁποίας ματαίως ἀγωνίζονται ν' ἀποβάλλωσι, συναισθάνονται ὅλην τὴν φρίκην τῶν τοιούτων ἐπιθυμιῶν, ἀλλ' ἡ θέλησις των νικᾶται, καὶ ἄνευ τινὸς αἰτίας, ἄνευ συμφέροντος ἢ πάθους τινὸς, κλέπτουσι, βάλλουσι πῦρ, φονεύουσι, αὐτοχειριάζονται.

Ἵππέρτριά τις ἐρρίφθη εἰς τοὺς πόδας τῆς κυρίας τῆς, ἰκετεύουσα νὰ τὴν ἐπιτραπῇ ἢ ἐκ τῆς οἰκίας ἀπομακρυνεῖ· διότι, εἶπεν, ὡς ἂν ἐκδύετο τὸ τέκνον, τὸ ὁποῖον ἀνέτρεφε, καὶ τὸ ὁποῖον ὡς ἄλλη μήτηρ ἠγάπα, ἠσθάνετο ἐπιθυμίαν σφοδρὰν νὰ τοῦ τρυπήσῃ τὴν κοιλίαν.

Ἄνῆρ, ἐγνωσμένος διὰ τὴν γλυκύτητα τοῦ ἤθους του, ἐβασανίζετο ἀπὸ φοινικὰς ἐπιθυμίας, ἰκέτευε δὲ καθήμεραν εἰς τοὺς ναοὺς τὴν ἄπειρον τοῦ Ὑψίστου ἀγαθότητα νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὰς φοινικὰς ἐπιθυμίας του, τῶν ὁποίων δὲν ἐγνώριζεν οὐδεμίαν αἰτίαν.

Χωρική τις, ἐνῶ ἠγάπα τρυφερῶς τὸ νεογέννητον αὐτῆς τέκνον, αἰσθάνεται αἰφνης καὶ ἄνευ λόγου τὴν ἐπιθυμίαν νὰ τὸ σφάζῃ, ἐτοιμάζεται δὲ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν πράξιν, ἀλλὰ, φρίττουσα, ἐξέρχεται τῆς οἰκίας, ὥστε νὰ διασκεδάσῃ τὴν τρομερὰν ἐπιθυμίαν τῆς· ἐπιστρέφει δὲ νὰ τὸ γαλακτοτροφῆσῃ, ἀλλ' ἡ ἐπιθυμία ἐπανέρχεται, καὶ πάλιν ἀπομακρύνεται.

Ἄλλη δυστυχευτέρα μήτηρ συναισθάνεται τὴν ἐπιθυμίαν νὰ πνίξῃ εἰς τὸν ποταμὸν τὰ τρία τέκνα τῆς, τὰ ὁποῖα ἐλάτρευε, καὶ ἀμέσως τὰ τέκνα τῆς βυθίζονται.